

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 06. АПРИЛ 2014, ГОДИНА 15, БР. 30

СВЕТИЊА ЖИВОТА И ПОНОР ЉУДСКОГ ЗЛА

На празник Св. Анастасије Српске, 5. јула 2009. године, започели смо у Саборнику са тематским бројевима посвећеним чедоморству и очувању живота невино убијане деце, након чега смо и на сајту Саборне цркве отворили нову рубрику - *Светиња живота*, са циљем информисања јавности о овој и њој сродним темама, као део наше мисије и удела у борби за очување светиње људског живота и породичних вредности.

Наиме, по званичним подацима из 2009. године, Србија је по броју извршених абортуса међу првима у Европи. Званично је тада 150.000 жена годишње вршило абортус, тј. убијало своје дете под срцем. Да би податак био страшнији - од тог броја 90% њих су у браку! Има оних које су то учиниле и по 20 пута... Данас се зна да годишње у Србији буде убијено 200.000 деце у утроби мајке. Читав један град! За протеклих 20 година, на овај начин је убијено четири милиона живота, што је укупан број пострадалих Срба током Првог и Другог светског рата. У нашој земљи се годишње изврши више од 6000 абортуса међу девојкама старости између 16 и 19 година. Године 2008, објављено је да се на абортус најчешће одлучују жене од 30. до 34. године (25,2%), затим оне од 25 до 29 година (23,5%), а 12,9% њих има преко 40 година. Још 90-их година прошлог века, у Америци је број оних који убијају своју нерођену децу био 30 пута већи од оних који децу желе да усвоје; 95% жена које су извршиле утробно чедоморство на клиникама Америчке асоцијације за планирање породице потврдиле су да их персонал клинике уопште није обавестио да је абортус убиство - уништење живог детета; 50% жена се абортусом служило као средством тзв. "планирања породице". Само 3% абортуса се изврши због здравља или живота мајке, тј. из медицинских разлога. У свету су абортуси постали врста индустрије, која се по годишњим приходима равна са ресторанима брзе хране. Тела нерођених беба се навелико користе у козметичкој индустрији, и то за производњу крема са колагеном за подмлађивање. Женама се у свету чак и плаћа да би зачеле и побациле дете, чије ће ћелије затим бити искориштене у козметичкој индустрији. Француска козметичка индустрија рекламира употребу људских "младих ћелија". У Западној Европи постоји књига др Олге Ферфакс - "101 начин употребе мртве бебе".

Наравно, зло данас поприма разна обличја и вербална покрића (а,

у ствари, велике замке!), па се убиство детета у утроби мајке назива: *прекид трудноће и планирање породице*. Није мали број лекара који, откривши нешто сумњиво на ултразвучном налазу (а што се касније може показати и као грешка!), или видећи да жена већ има троје или више деце, или да има преко 35 година, па статистике показују већу вероватноћу за оболело дете (а што је у највећем броју случајева такође чиста статистичка грешка) - врше притисак на жену да абортира. Тај притисак уме да буде и врло снажан, а за жену (нарочито благословену, а тиме и осетљиву, можда несигурну или уплашену) веома стресан и мучан. Нико ту исту жену неће информисати шта је чека након извршеног убиства сопственог детета, какве ће последице то имати на њено тело, душу и дух, какве на њено потомство, на читаву породицу, а о спасењу да и не говоримо. Абортус или утробно чедоморство је лични, телесни, душевни, духовни, породични, генетски, духовно-генетски, друштвени, национални и проблем читаве Цркве Христове, велика рана у свим овим сферама.

Абортус је узрочник инфекција, крварења и механичких повреда, које неретко доводе до стерилитета. Жене које су имале абортус имају високу стопу послетрауматског стресног поремећаја: 40% жена пати од психичких поремећаја - депресије, зависности од алкохола или дрога, поремећаја спавања, све до суицидних мисли, па чак и поступака. За више од трећине жена које су имале два или више абортуса овај чин је постао права психолошка траума. (У Саборнику број 45 за 11. годину издавања, навели смо речи о Илији Шугајева о последицама које имају деца рођена у утроби у којој је раније извршено утробно чедоморство, а у броју 45 за 13. годину издавања можете наћи текст о специфичној теми, на коју се премало обраћа пажња и премало се о њој промишља и брине, а то је *телегонија* - утицај предбрачног живота на потомство жене, оно што називамо духовном генетиком). Мати Магдалина из Есекса наводи: "Психијатријске сестре и лекари су ми рекли да, након абортуса, понекад и дуго након њега, мајка пати од кошмара, осећаја кривице, тешкоћа у сексуалним односима или тешкоћа са поновним зачећем. Врло често, када и ако добије друго дете, то дете може психолошки да пати због трансфера кривице. ... Боље је да прође кроз трудноћу и роди дете. Дете може да да на усвајање ако одлучи да га не задржи. Некад је боље одлучити након порођаја, зато што ће се можда везати за бебу. Ако не, много људи чезне да усвоји дете. Ако уради оно што је за дете најбоље, то ће најбрже и њу саму исцелити".

По речима др Стојана Адашевића, "светиња живота је појам који је некада постојао у нашем народу, а сада га више нема јер ми више не поштујемо зачето дете. Наши закони дозвољавају да се нерођено дете усмрти. Ступили смо у пренатални рат - рат између рођених и нерођених. По статистици, од 25 зачете деце, 24 бива убијено. Они који су имали среће у том односу 1:25 започињу рат против своје сабраће - нерођене деце. Људи су заборавили да су некад били нерођена деца, и сматрају, пошто им је дато да се роде, да имају право да убијају нерођене. Значи, ми нападамо највећу светињу, а то је светиња живота".

По речима др Стојана Адашевића, "светиња живота је појам који је некада постојао у нашем народу, а сада га више нема јер ми више не поштујемо зачето дете. Наши закони дозвољавају да се нерођено дете усмрти. Ступили смо у пренатални рат - рат између рођених и нерођених. По статистици, од 25 зачете деце, 24 бива убијено. Они који су имали среће у том односу 1:25 започињу рат против своје сабраће - нерођене деце. Људи су заборавили да су некад били нерођена деца, и сматрају, пошто им је дато да се роде, да имају право да убијају нерођене. Значи, ми нападамо највећу светињу, а то је светиња живота".

БОРБА ЗА ЉУДСКИ ЖИВОТ

Испричаћу одговарајућу причу. Старцу је дошла саблажњена девојка, која је требало да роди, али се бојала родитеља и хтела је да се ослободи детета. Старац је покушао да је саветује, али је видео да речи не помажу. Тада он, као да се сагласио, рече: “Ако желиш да убијеш своје дете, убиј га. Али, претходно га роди, а затим га узми у наручје и баци у реку”. Она је послушала. А, када је родила и узела своје дете у наручје, одједном је осетила да се сада ни за шта на свету не жели растати од њега, не жели погубити своју крв. У њој се пробудило материнско осећање. И, схватила је да не може учинити такав преступ. Када се дете већ роди, очигледно је да се догађа убиство, али из тога произилази да се то исто догађа и када се дете још увек налази у утроби мајке. Вама сигурно не пада на памет да због скученог стана или недостатка новца решите те проблеме тако што ћете убити некога од чланова породице. *О. Дионисије Тацис*

Наша је земља буквално натопљена детињом крвљу! ... То је постала уобичајена ствар, на коју су сви навикли. Неке медицинске установе на тај начин просто зарађују паре: убиство детета кошта толико и толико. ... Колико аргумената има против детета: мора се прво завршити факултет..., или дисертацију одбранити, или су, просто, животне околности такве да се деца, тобоже, не могу имати. Наравно, логичније од свега јесте убити их. ... Да би почео препород привреде, културе, моралности, треба престати са чињењем најстрашнијих грехова. Нема ничег страшнијег од детеубиства. Ми морамо престати да убијамо сопствену децу! ... Крв убијене дечице пада на сав род убице. ... Јер, до оног часа док то зло у нашој земљи не престане, никаквог добра не може бити. И никакви бизнисмени ту неће помоћи. Зато што Бог ту земљу неће благословити. ... Свако дете, осим радости - а дете је увек радост - јесте и напор, и одговорност. А нико не жели напоре и одговорности, зато је, јасно, лакше извршити убиство. ... Речи италијанског адвоката, изречене још пре сто година: “Најистинитији доказ потпуног моралног пада народа ће бити сматрање абортуса обичним и сасвим прихватљивим чином”. *Протојереј Димитрије Смирнов*

ПРЕПОРУКА ДУХОВНЕ ЛИТЕРАТУРЕ

О овој теми можете се информисати у сјајној књизи о. Илије Шугајева, *Једном за цео живот* (можете је наћи и у оквиру зборника *Да двоје једно буду*), у зборнику *Православна ризница о браку и породици* (у издању манастира Сланци), *Светигориној књизи Светиња и живота и чедоморство*, књизи др Стојана Адашевића - *Последице побачаја* (издање Центра за бригу о породици), тематском броју часописа *Двери српске - Српска породица* (са свестрано и стручно расветљеном темом)... На нашем сајту, у рубрици *Светиња живота*, постоје текстови, тематски бројеви Саборника и видео-снимци на ову тему. Препоручујемо још једном изузетан филм, *Срби - народ који нестаје*, руски документарни филм *Не убиј!* и потресни говор отресите и храбре хендикепиране девојке која је преживела абортус, који је над њом покушала њена мајка.

У НЕДЕЉИ ГЛУВНОЈ ПРОСЛАВЉАМО:

- 06.(24) Преподобни Захарије (Претпразништво Благовести)
- 07.(25) *Благовести*
- 08.(26) Сабор Св. Архангела Гаврила (Оданије Благовести)
- 09.(27) Св. мученица Матрона Солунска
- 10.(28) Преподобни Иларион Исповедник
- 11.(29) Преподобни Марко Аретуски
- 12.(30) Преподобни Јован Лествичник - Лазарева субота (Врбица)

Са благословом Његове Светости патријарха српског Иринеја:

БЛАГОВЕСТНА ЛИТИЈА ЗА ОКОНЧАЊЕ УБИЈАЊА ДЕЦЕ АБОРТУСОМ

На Благовести, 7. априла 2014. године

Света Архијерејска Литургија у Саборној цркви почиње тога дана у 9:00, након чега, у 11:00, из порте храма креће Благовестна литија. Заустваља се испред Дома Народне скупштине ради заједничке молитве за законодавну забрану абортуса, па наставља до Храма Светог Саве, где ће се читати Акатист Богородици Тројеручици.

“Но, хтео ја или не хтео, спаси ме, Христe Спасе мој; похитај, брзо, брзо, погибох, јер си Ти Бог мој од утробе матере моје”.

Молитва осма Господу нашем Исусу Христу,

Молитве јутарње

Не смемо ћутати када је у питању дело од највеће важности, какво је дело спасења људских душа.
Архиепископ Аверкије Џорданвилски

Ја у бој не идем гледајући непријатеља коме се супротстављам, већ светињу коју браним.
Свети цар Лазар Косовски

На Лазареву суботу, 12. априла, Св. Литургија служиће се у 9:00, а прослава Врбице и литија око храма почињу истог дана у 16:00.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Атанацковић. Тел.храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.